

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Stk/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200672
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8021200672.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a zo sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., vo veci žalobcu: X. K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. XXXX/X, I., právne zastúpený: JUDr. Ján Škrab, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 200, Svidník, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP2-2021/035628-002/MEA zo dňa 29. októbra 2021, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/70/2021-81 z 29. septembra 2022, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/70/2021-81 z 29. septembra 2022 zrušuje a vec vracia Správnemu súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Stropkov, organizačný odbor (ďalej ako „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. OU-SP-OO-2020/002210-009 zo dňa 29.06.2020 (ďalej „prvé prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 87,84 eur podľa § 19 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o PZP“ alebo „zákon č. 381/2001 Z. z.“) za porušenie povinnosti uvedenej v § 3 ods. 1 zákona o PZP, ktorého sa dopustil tým, že ako držiteľ nákladného vozidla, zapísaný v dokladoch vozidla, neuzavrel poisťnú zmluvu na nákladné vozidlo EČ: I.XXXO., druh vozidla: nákladné vozidlo, značka, obchodný názov: AVIA, rok výroby: 1989, VIN: XXXX, za obdobie od 05.12.2018 do 01.12.2019. K výške uloženej pokuty prvostupňový orgán uviedol: Správny orgán účastníkovi konania vyčíslil pokutu z ročného poisteného stanoveného pre tento druh vozidla, podľa ponuky poistenia a porovnania produktov pre vozidlo AVIA I.XXXO. vytvorenej na www.netfinancie.sk... Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-OOP2-2021/003189-002/MEA zo dňa 07.01.2021 (ďalej ako „prvé rozhodnutie žalovaného“) prvé prvostupňové rozhodnutie prvostupňového orgánu podľa § 59 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Správny poriadok“) zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol: Je všeobecne známou skutočnosťou, že výška poistného je poisťovňami upravovaná každý rok. Odvolací orgán preto nepobadal ako zákonný podklad pre rozhodovanie o sankcii údaje zverejnené na stránke www.netfinancie.sk zo dňa 29.6.2020. Bolo povinnosťou správneho orgánu požiadať príslušné poisťovne o aktualizáciu súm základného ročného poistného, a to konkrétne na obdobie od 5.12.2018 do 1.12.2019 a na základe týchto údajov vypočítať výšku pokuty... Uložená pokuta má byť vyššia ako samotná výška nezaplateného povinného zmluvného poistenia. V tejto časti je preto rozhodnutie nepreskúmateľné.

3. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-SP-OO-2021/000222-018 zo dňa 19.02.2021 (ďalej ako „druhé prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu podľa § 19 ods. 1 zákona o PZP, tentokrát vo výške 187,20 eur. K výške uloženej pokuty prvostupňový orgán uviedol: Správny orgán účastníkovi konania vyčíslil pokutu z ročného poisteného stanoveného pre tento druh vozidla, podľa ponuky poistenia a porovnania produktov pre vozidlo AVIA I.XXXO. vytvorenej na www.netfinancie.sk... Z porovnania cien na Netfinancie.sk je uvedená ponuka pre dané vozidlo v poisťovni UNIQA v hodnote 189,96 €. Správny orgán podľa tohto údajov vypočítal dennú sadzbu poistného, ktorú vynásobil počtom nepoistených dní, teda vo výške 187,20 €. Aj proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

4. Žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-OOP2-2021/013926-002/MEA zo dňa 14.05.2021 (ďalej ako „druhé rozhodnutie žalovaného“) aj toto druhé prvostupňové rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový orgán opätovne nesprávnym spôsobom vyčíslil výšku uloženej pokuty účastníkovi konania, nakoľko pri jej stanovení nevychádzal z poistného, ktoré by prislúchalo obdobiu porušenia zákonnej povinnosti a zároveň neuložil pokutu vo vyššej výmere ako bola vypočítaná výška dennej sadzby poistného vynásobená počtom nepoistených dní.

5. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-SP-OO-2021/000222-045 zo dňa 02.08.2021 (ďalej ako „tretie prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu podľa § 19 ods. 1 zákona o PZP, tentokrát vo výške 890,18 eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že bol spoľahlivo zistený skutkový stav. Zistil, že aj napriek výhradám a tvrdeniam žalobcu, že on na základe rozsudku Okresného súdu Svidník nie je majiteľom predmetného nákladného vozidla, v dokladoch vozidla je zapísaný ako držiteľ žalobca, túto skutočnosť potvrdil ODI v Stropkove, kde uviedol, že pri lustrácii v evidencii vozidiel je stále ako držiteľ vozidla zapísaný žalobca. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o PZP má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla. K výške uloženej pokuty prvostupňový orgán uviedol: Vykonaným dokazovaním v priebehu správneho konania bolo preukázané, že protiprávny stav trval nepretržite 362 dní, z toho 27 dní v roku 2018 a 335 dní v roku 2019. Správny orgán účastníkovi konania vyčíslil pokutu z ročného poisteného stanoveného pre tento druh vozidla, podľa oznámenia SKP pre rok 2018 je uvedená výška priemerného ročného postenia pre kategóriu B04 (malý nákladný automobil s celkovou hmotnosťou do 3500 kg, so zdvihovým objemom valcov nad 2500cm³) 780,73 € a pre rok 2019 je výška priemerného ročného poistenia 745,49 €. Správny orgán podľa týchto údajov vypočítal dennú sadzbu poistného, ktorú vynásobil počtom nepoistených dní v danom roku. Z dôvodu, že pokuta má mať represívno-výchovnú funkciu, vypočítanú sumu navýšil o 20 % a to aj s prihliadnutím na dĺžku trvania protiprávneho stavu, teda celková pokuta je vo výške 890,18 €, ktorá je pokutou primeranou a jej uloženie bude mať nielen sankčný, ale aj preventívny účinok. Ďalej uviedol, že prvostupňový orgán nepostupoval v súlade s ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko po získaní podkladov pre vydanie rozhodnutia a to oznámení z príslušných poisťovní ako aj výpisu zo stánky www.netfinancie.sk nedal účastníkovi konania možnosť oboznámiť sa s nimi, prípadne sa k nim vyjadriť alebo ich doplniť. Aj proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

6. Žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-OOP2-2021/035628-002/MEA zo dňa 29.10.2021 (ďalej ako „tretie rozhodnutie žalovaného“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku tretie prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový orgán vypočítal výšku pokuty správnym spôsobom. Poukázal na to, že ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o PZP *expressis verbis* pertraktuje, že povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca. Účastník konania tak bol povinný uzavrieť na predmetné motorové vozidlo poistnú zmluvu, nakoľko v dokladoch vozidla je zapísaný ako držiteľ motorového vozidla. Oznámenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov bolo doručené prvostupňovému orgánu dňa 13.02.2020, tretie prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 02.08.2021, z čoho vyplýva, že subjektívna lehota dvoch rokov bola zachovaná. Nepoistenie vozidla malo trvať od 05.12.2018 do 01.12.2019; zároveň tak bola zachovaná aj lehota troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

II. Konanie na správnom súde

7. Žalobca podal proti tretiemu rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu a navrhol ho zrušiť spolu s tretím prvostupňovým rozhodnutím alebo alternatívne, aby správny súd uložení pokutu znížil. V správnej

žalobe namietal, že prvostupňový orgán mu uložil pokutu ako držiteľovi zapísanému v evidencii vozidiel DI Stropkov. Mylne následne uvádzal, že:

- v konaní išlo o traktor (preskúmanie uloženia pokuty vo veci neuzatvorenia povinného zmluvného postenia zo strany žalobcu na uvedený traktor však bolo predmetom iného konania vedeného na správnom súde),

- zápis bol vykonaný po kúpe traktora ešte v roku 1996 na meno Ing. Marián Kočiš AGRIFARM BS, IČO: 33103267,

- traktor bol majetkom združenia AGRIFARM - BS, založeného účastníkmi konania zmluvou o združení zo dňa 02.01.1994,

- žalobca svoju živnosť na obchodné meno Ing. Marián Kočiš AGRIFARM BS, IČO: 30304083 ukončil dňa 16.02.2002 a IČO: 33103267 bolo platné do 21.10.1998,

- rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 6C/319/2002-608 zo dňa 17.05.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/83/2010 zo dňa 24.03.2011 bol vysporiadaný majetok získaný činnosťou združenia AGRIFARM - BSW tak, že do výlučného vlastníctva F. D. bol pod bodom č. 5 prikázaný traktor (predmetné nákladné vozidlo AVIA bolo prikázané pod bodom č. 2 - pozn. kasačného súdu),

- vlastníkom traktora (aj nákladného vozidla AVIA - pozn. kasačného súdu) tak bol F. D., ktorý ho mal v držbe spolu s technickým preukazom a aj ho užíval. Po dátume 29.06.2020 F. D., potom ako bol zo strany DI Stropkov vyzvaný k ústnemu prejednávaniu ako vlastníak traktora, požiadal DI v Stropkove o jeho vyradenie z evidencie. Z uvedeného je zrejmé, že ako vlastníak disponoval pri odhlásení papiermi od predmetného traktora a tým, že F. D. prevzal podľa rozsudku Okresného súdu Svidník v máji 2011 predmetný traktor do svojho vlastníctva, odňal žalobcovi dispozičnú možnosť urobiť prepis traktora v evidencii vozidiel DI Stropkov z držiteľa žalobcu na faktického vlastníka F. D..

8. Žalobca ďalej žiadal správny súd v rámci peňažnej moderácie upravenej v § 192 SSP, aby zväžil primeranosť uloženej pokuty vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj osobu žalobcu, jeho vek a zdravotný stav. Žalobca tiež žiadal súd, aby v zmysle ustanovení o správnej žalobe vo veciach správneho trestania podľa § 194 a § 195 písm. e) SSP preskúmal, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy a ak dospeje k inému názoru ako prvostupňový orgán, aby následne podľa § 198 písm. a) a b) SSP použil sankčnú moderáciu. Žalobca tiež navrhol, aby správny súd podľa § 185 ods. 1 SSP priznal správnej žalobe odkladný účinok.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 6S/70/2021-61 zo 4. apríla 2022 zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, keďže tento nebol nijako zdôvodnený.

10. Následne správny súd doručil účastníkom konania výzvu v súlade s ust. § 196 SSP, aby sa vyjadrili k možnému obsahu väd trestania v rozhodnutí žalovaného, a to podľa § 195 písm. c) SSP - základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, konkrétne zákaz reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu) a podľa § 195 písm. d) SSP - dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona - uloženie jednej sankcie za viaceré čiastkové útoky pokračovacieho správneho deliktu (neuzatvorenie poisťných zmlúv na nákladné autá v jednom prípade AVIA a v druhom prípade traktor kolesový poľnohospodársky). Žalovaný sa s názormi správneho súdu nestotožnil.

11. Správny súd rozsudkom č. k. 6S/70/2021-81 z 29. septembra 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok správneho súdu“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a tiež tretie prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd uviedol, že žalobca mal svojimi čiastkovými útokmi za obdobie od 05.12.2018 do 01.12.2019 (časová súvislosť) naplniť rovnakú skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 19 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 zákona o PZP, v oboch prípadoch tým, že ako držiteľ nákladného vozidla, zapísaný v dokladoch vozidla, neuzavrel poisťnú zmluvu na nákladné vozidlo (rovnaký spôsob páchania čiastkových útokov) - v jednom prípade druh vozidla: AVIA a v druhom prípade druh vozidla: traktor kolesový poľnohospodársky (podobný predmet útoku).

12. Ďalej uviedol, že postavenie žalobcu ako odvolateľa v administratívnom konaní, bolo podaním odvolaní proti rozhodnutiam prvostupňového orgánu o uložení pokút zhoršené a boli mu zakaždým uložené vyššie pokuty.

13. Správny súd zrušil rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže konanie žalobcu nebolo posudzované z toho pohľadu, či nejde o jeden skutok, a teda pokračujúci správny delikt a zároveň bolo dôvodom na zrušenie aj nerešpektovanie zásady zákaz reformatio in peius v rámci správneho trestania.

14. V ďalšom konaní zaviazal správne orgány opätovne posúdiť konanie žalobcu a vyhodnotiť, či sankcionovateľnosť čiastkových útokov sa má posudzovať ako jeden správny delikt, ktorý má: 1.

rovnakú skutkovú podstatu, 2. všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť, a to v čase, v spôsobe ich spáchania a predmete útoku a 3. subjektívnu súvislosť danú jednotiacim zámerom žalobcu, teda pokračujúci správny delikt. Ohľadne výšky uloženej sankcie (pokuty) správny súd konštatoval, že s poukazom na zásadu zákaz reformatio in peius táto nemôže byť vyššia ako bola pokuta uložená prvým rozhodnutím prvostupňového orgánu. Súčasne správny súd poznamenal, že v rámci ukladania pokuty a použitia správnej úvahy môže správny orgán prihliadať len na kritéria dané zákonom, pričom podľa § 19 ods. 3 zákona o PZP sa prihliada na závažnosť porušenia povinnosti a dĺžku trvania protiprávneho stavu; zákon o PZP nezmieňuje prihliadanie na výšku poistného, preto prihliadať na výšku poistného pri ukladaní pokuty nie je v súlade § 19 ods. 3 zákona o PZP.

III. Kasačná sťažnosť žalovaného

15. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podal žalovaný (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP nesprávnym právnym posúdením a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že povinnosťou správneho orgánu pre rozhodnutie o uznaní viny žalobcu bolo v konaní spoľahlivo zistiť, že sa dopustil porušenia povinnosti podľa § 3 ods. 1 zákona o PZP. V konaní žalobca neuviedol relevantné skutočnosti, ktorými by bolo preukázané, že sa na neho nevzťahovala povinnosť podľa § 3 ods. 1 zákona o PZP, resp. že vozidlo poistené mal. Podľa sťažovateľa bol žalobca ako držiteľ dvoch motorových vozidiel zapísaný v dokladoch týchto vozidiel povinný podľa § 3 ods. 1 zákona o PZP uzavrieť poistnú zmluvu pre každé vozidlo samostatne a keďže tak nespravil, išlo o dve porušenia povinností podľa § 3 ods. 1 zákona o PZP a správne bola za každé porušenie žalobcovi uložená samostatná pokuta. Podľa názoru sťažovateľa nie je možné tieto samostatné porušenia považovať za čiastkové útoky jedného pokračovacieho správneho deliktu. Sťažovateľ tiež uviedol, že prevádzkovatelia viacerých motorových vozidiel (vrátane majiteľov autobazárov a autosalónov) by tak nemuseli mať uhradené povinné zmluvné poistenia ani u jedného svojho vozidla a pokutu by dostali iba jednu; narušená by bola aj doterajšia prax orgánov verejnej moci na úseku povinného zmluvného poistenia.

17. Ďalej sťažovateľ namietal, že na výšku priemerného poistného pri ukladaní pokuty je nutné prihliadať pri posudzovaní závažnosti porušenia povinnosti. Ak by pokuta bola uložená v nižšej výmere ako poistné, ktoré mal páchatel uhradiť, pokuta by nenaplnila svoju represívno- výchovnú funkciu a nemala by silu odradiť páchatel'a od budúceho porušenia povinnosti.

18. Podľa názoru sťažovateľa nebola porušená ani zásada zákaz reformatio in peius, keďže nedošlo k zvýšeniu uloženej pokuty odvolacím orgánom, ale prvostupňovým orgánom po tom, čo odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie zrušil pre nepreskúmateľnosť práve v časti uloženia pokuty a jej výpočtu.

19. Sťažovateľ tiež poukázal, že vo výroku napadnutého rozsudku správneho súdu absentuje zákonné ustanovenie (konkrétne paragrafové znenie), podľa ktorého správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil a je teda nepreskúmateľný.

20. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

21. Vec bola predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej len ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) 19. januára 2023. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu a v tomto senáte bola pridelená ako sudkyňa spravodajkyňa sudkyňa JUDr. Anite Filovej. Na základe § 27a ods. A rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu na rok 2023 v znení jeho opatrenia č. 5 bola vec prerozdelená do ôsmeho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej koná v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

22. Najvyšší správny súd po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

23. Kasačný súd konštatuje, že z obsahu administratívneho a súdneho spisu a z kasačného konania vedeného pod sp. zn. 3Stk/1/2023 zistil, že žalobca bol dvomi rozhodnutiami uznaný za vinného zo spáchania správneho deliktu podľa § 19 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 zákona o PZP. V oboch prípadoch mal naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty správneho deliktu tým, že ako držiteľ vozidla, zapísaný v dokladoch vozidla, neuzavrel poistnú zmluvu na vozidlo - v jednom prípade druh vozidla traktor kolesový poľnohospodársky a v druhom prípade AVIA. Protiprávneho konania sa mal žalobca dopustiť v oboch prípadoch za obdobie od 05.12.2018 do 01.12.2019. Za spáchané správne delikty

bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta v prípade traktora vo výške 190,65 eur a v prípade vozidla AVIA vo výške 890,18 eur. V oboch prípadoch však išlo až o v poradí tretie rozhodnutie prvostupňového orgánu. V prípade traktora bola uložená pokuta najprv vo výške 47,52 eur, potom vo výške 56,88 eur a až tretím rozhodnutím vo výške 190,65 eur. V prípade vozidla AVIA bola uložená pokuta najprv vo výške 87,84 eur, potom vo výške 187,20 eur a až tretím rozhodnutím vo výške 890,18 eur.

24. Kasačnému súdu je známe, že vo vzťahu k povinnosti žalobcu uzavrieť poisťnú zmluvu na vozidlo - traktor kolesový poľnohospodársky Najvyšší správny súd SR už rozhodol, a to rozsudkom sp. zn. 3Stk 1/2023, ktorým rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/69/2021-83 z 29. septembra 2022 zrušil a vec vrátil Správneému súdu v Košiciach na ďalšie konanie z dôvodu, že napadnutý rozsudok, práve pokiaľ ide o aplikáciu § 195 písm. c) a písm. d) SSP, nepovažoval za správny. Mal za to, že správna aplikácia týchto ustanovení si vyžaduje úvahy a odôvodnenie, ktoré v napadnutom rozsudku absentujú, čím je zároveň naplnený aj dôvod nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku.

25. K potrebe posúdenia skutkov ako čiastkových útokov pokračovacieho správneho deliktu a rovnako tak vo vzťahu k porušeniu zákazu reformatio in peius kasačný súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5 Asan 12/2020 z 25. mája 2022, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu pod č. 25/2022 (ďalej len „R 25/2022 ZNSS“), z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 195 písm. c) a d) SSP nešpecifikuje, ktoré zásady trestného konania a ukladania trestov je potrebné vziať v určitej oblasti správneho trestania do úvahy, keďže z formulácie „ktoré je potrebné použiť“ vyplýva, že treba v každom jednotlivom prípade skúmať, ktoré z týchto zásad majú byť v konkrétnom administratívnom konaní uplatnené, a to s ohľadom na účel, ktorý tá-ktorá zásada sleduje. Kasačný súd práve s poukazom na toto rozhodnutie uložil správneému súdu v ďalšom konaní vyhodnotiť, či v danom administratívnom konaní bolo potrebné posudzovať skutky žalobcu nie ako samostatné porušenia, ale ako čiastkové útoky pokračovacieho správneho deliktu a v nadväznosti na to prípadne uplatniť príslušnú zásadu ukladania trestov, resp. či bolo potrebné uplatniť zásadu trestného konania - zákaz zmeny k horšiemu (reformatio in peius).

26. Najvyšší správny súd SR v rozsudku sp. zn. 3Stk 1/2023 vo vzťahu k aplikácii zásady zákazu reformatio in peius uviedol, že je potrebné v zmysle rozhodnutia R 25/2022 ZNSS vyhodnotiť jej potrebnosť použitia v práve posudzovanej veci. Konkrétne má správny súd vyhodnotiť, či sa má táto zásada v posudzovanej veci použiť, prípadne v akom rozsahu, pričom na tento účel je nevyhnutné identifikovať a analyzovať právny predpis regulujúci konanie o určitom správnom delikte a predmet a účel daného konania. Súčasťou posúdenia musí byť podľa názoru Najvyššieho správneho súdu SR aj úvaha o ochrane verejného záujmu, chráneného tým-ktorým predpisom správneho práva, pričom je treba posúdiť, či je uplatnenie trestnoprávnej úpravy spôsobilé ochrániť páchatel'a správneho deliktu pred neproporcionálnym postihovaním a súčasne, či sa poskytuje dostatočná ochrana príslušnému verejnému záujmu.

27. Pokiaľ ide o záver kasačného súdu uvedený v rozsudku sp. zn. 3Stk 1/2023, týkajúci sa potrebnosti vyhodnotiť v zmysle záverov uvedených v R 25/2022, či ide v prípade žalobcu o samostatné správne delikty alebo o čiastkové útoky pokračovacieho správneho deliktu, tak s týmito sa kasačný súd v tu posudzovanej veci stotožňuje. Správny súd v napadnutom rozsudku v bodoch 42 a 43 naznačil konajúcim orgánom verejnej správy, že v prípade žalobcu by sa mohlo jednať o čiastkové útoky pokračovacieho správneho deliktu (správny súd sa vyhol záveru, že sa o pokračovací správny delikt jedná, avšak jeho úvahy k tomuto záveru smerovali). Sťažovateľ však zotrval na závere uvedenom v napadnutom rozhodnutí, že ide o dva samostatné delikty. V tejto súvislosti je však potrebné upozorniť sťažovateľa na zásadnú skutočnosť, a to, že pokiaľ by sa jednalo o dva samostatné správne delikty, nie je vylúčené, že by do úvahy prichádzalo, za použitia absorpčnej zásady, uloženie úhrnnej pokuty podľa pravidiel uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona. Teda aj z tohto pohľadu nie je nateraz vylúčené, že bolo potrebné aplikovať zásady ukladania trestov.

28. Úlohou správneho súdu tak bude v ďalšom konaní opätovne podľa kritérií nastavených v rozhodnutí R 25/2022 vyhodnotiť, či sa v prípade žalobcu jedná o pokračovací správny delikt alebo o dva samostatné správne delikty a svoj záver náležite vyargumentovať. Tak ako upozornil kasačný súd vo veci sp. zn. 3Stk 1/2023, v porovnaní s vecou R 25/2022 nejde o totožné okolnosti prípadu, keď vo veci R 25/2022 bola sankcia/pokuta za správny delikt stanovená pevnou sumou, ktorá skutočnosť bránila zohľadňovať pri ukladaní sankcie prirážajúcu okolnosť, a to spáchanie viac správnych deliktov alebo v prípade pokračovacieho správneho deliktu, prihliadať na jeho čiastkové útoky. Uvedené však v práve posudzovanej veci absentuje, keď zákonné vymedzenie pokuty podľa § 19 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. je v rozpätí od 50 eur do 5 000 eur. Rozhodnutie R 25/2022 vychádzajúce z § 195 písm. c) a d) SSP tak stanovilo pri aplikácii základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku a zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona v konkrétnom prípade základné kritérium, ktorým je

posúdenie, či (i) uplatnenie trestnoprávnej úpravy je spôsobilé ochrániť páchateľa správneho deliktu pred neproporcionálnym postihovaním a (ii) či sa poskytuje dostatočná ochrana príslušnému verejnému záujmu. Uvedené znamená, že tieto zásady sa neaplikujú automaticky, čo v konečnom dôsledku vyplýva aj zo zákonného znenia už spomínaného ustanovenia.

29. V súvislosti s potrebou aplikácie zásady zákazu reformatio in peius správny súd vychádzal z odbornej spisby, ktorá k aplikácii tejto zásady zaujala jednoznačný záver, a to, že účinnosťou Správneho súdneho poriadku je nutné bez výnimiek túto zásadu aplikovať nielen na prejednávanie iných správnych deliktov v rámci správneho konania, ale i vo vzťahu k § 82 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) z dôvodu, že ide o bezvýhradne sa aplikujúcu zásadu trestného konania (§ 195 písm. c) SSP). Pre takýto záver však nemožno ešte v súčasnej rozhodovacej činnosti kasačného súdu, ako aj jeho kompetenčného predchodcu - správneho kolégia Najvyššieho súdu SR, nájsť jednoznačnú oporu. Rôznorodosti v rozhodovacej činnosti prispieva aj to, že samotná zásada zákazu reformatio in peius pre oblasť správneho trestania prináša variabilné situácie. Napríklad odvolací správny orgán na základe podaného odvolania rozhodnutím (i) sám zvýši pôvodne uloženú pokutu prvostupňovým správnym orgánom alebo (ii) zruší prvostupňové rozhodnutie z dôvodu 1. nedostatočne zisteného skutkového stavu, 2. jeho nepreskúmateľnosti alebo 3. sa stotožní so záverom prvostupňového správneho orgánu, že odvolateľ sa správneho deliktu alebo priestupku dopustil, ale nestotožní sa s výškou pokuty, ktorú považuje za neprimerane nízku vo vzťahu k povahe spáchaného priestupku/správneho deliktu. Veľmi jednoducho povedané „uložil si málo“, „ulož viac“.

30. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 6Asan 17/2017 z 11. júna 2019 v bode 38 skonštatoval, že ustanovenie § 82 zákona o priestupkoch vyjadruje zásadu zákazu reformatio in peius, keď odvolací správny orgán nemôže zmeniť uloženú sankciu v neprospech obvineného z priestupku, ak nezistí nové podstatné skutkové okolnosti. Toto rozhodnutie však nerieši situáciu, či k porušeniu zásady zákazu reformatio in peius dôjde v situácii, keď odvolací správny orgán zruší prvostupňové rozhodnutie, avšak nie za účelom doplnenia dokazovania ale s pokynom na zvýšenie sankcie.

31. Najvyšší súd SR ďalej v rozsudku sp. zn. 2Sžo 127/2015 z 28. februára 2018 zastal právny názor, v zmysle ktorého, ak by sa bezvýhradne akceptoval zákaz reformatio in peius, v prípade pochybenia prvostupňového správneho orgánu pri určení výšky pokuty (z akéhokoľvek dôvodu), ani pri zistení nových skutočností by nebolo možné v odvolacom konaní pokutu zvýšiť, rozhodnutie by sa muselo buď potvrdiť alebo zrušiť a vrátiť prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie, čo by nemuselo byť vždy v súlade so zásadou hospodárnosti. Preto aj s poukazom na špecifickú úpravu ukladania sankcií podľa Správneho poriadku nepovažoval za dôvodné automaticky akceptovať zákaz reformatio in peius v odvolacom konaní.

32. Napríklad v rozhodnutí sp. zn. 3 Asan 14/2017 z 24. októbra 2018 Najvyšší súd SR v bode 38 na jednej strane uviedol, že zákaz zmeny k horšiemu v neprospech odvolateľa nie je možné pre oblasť správneho trestania vyvodiť z ústavnoprávných predpisov, ani z práva na spravodlivý proces priznaného článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na strane druhej skonštatoval, že zmena rozhodnutia je vhodná vždy, keď prvostupňový orgán nesprávne použil hmotnoprávny predpis alebo oprel svoje rozhodnutie o nedostatočne zistený skutkový stav. Na základe uvedeného potom uzavrel, že situácia účastníka konania môže byť rozhodnutím odvolacieho orgánu aj zhoršená, t. j. odvolací orgán môže rozhodnúť aj v jeho neprospech.

33. Kasačný súd sa ďalej oboznámil s rozsudkom Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4 Stk 3/2021 z 19. októbra 2022, v ktorom kasačný súd v bode 58 s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžhp 1/2013 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 505/2015 doplnil, že podľa rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky nie je dokonca vylúčené ani to, aby v správnom konaní došlo k uloženiu prísnejšieho postihu účastníkovi konania už v odvolacom konaní, teda na rozdiel od trestného práva, v správnom trestaní princíp zákazu reformatio in peius neplatí tak prísne. K citovaným rozhodnutiam kasačný súd dodáva, že tieto sa týkali správneho trestania v rámci hospodárskej súťaže, v rámci ktorej sú pravidlá „trestania“ vzhľadom na chránený verejný záujem, ktorým riadne fungovanie trhu nepochybne je, judikatúrou nastavené inak.

34. Najvyšší správny súd v rozsudku sp. zn. 4Asan 1/2020 z 9. decembra 2021 posudzoval práve situáciu, keď odvolací správny orgán sprísnil uloženú sankciu prihliadajúc na skutočnosť, ktorú prvostupňový správny orgán pri ukladaní sankcie nezobral do úvahy (touto skutočnosťou bolo, že účastník konania sústavne od roku 2015 porušoval svoje zákonné povinnosti). Kasačný súd k tejto situácii v bode 37 skonštatoval, že u žalovaného neexistovali žiadne zákonné prekážky na to, aby zrušil prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému správnomu orgánu s vysloveným právnym názorom, že má na recidívu ako na priťažujúcu okolnosť prihliadať. Podľa názoru kasačného súdu by týmto spôsobom v danej veci došlo k zabezpečeniu vyššej miery ochrany procesných práv sťažovateľa,

ktorý by následne mal právo proti takejto novej sankcii opäť podať opravný prostriedok. Súčasne kasačný súd v bode 39 skonštatoval, že zásada zákazu reformatio in peius sa v správnom trestaní neuplatňuje tak rigidne, ako je tomu v prípade trestného práva.

35. Z načrtnutej judikatúry kasačnému súdu vychádza, že zásada zákazu reformatio in peius v rámci správneho trestania platí, avšak na rozdiel od trestného procesu nie v absolútnom režime, teda neplatí automaticky. Inak tiež povedané, zásada zákazu reformatio in peius platí, ale za podmienky, že chránený verejný záujem v konkrétnom prípade neprevyšuje právo účastníka konania slobodne a bez strachu z možného zhoršenia jeho situácie/postavenia podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktorým mu bola uložená sankcia za jeho protiprávne konanie. V súlade s rozhodnutím R 25/2022 je na tento účel potrebné posudzovať, či (i) uplatnenie trestnoprávnej úpravy je spôsobilé ochrániť páchatel'a správneho deliktu pred neproporcionálnym postihovaním a (ii) či sa poskytuje dostatočná ochrana príslušnému verejnému záujmu.

36. Rovnako je potrebné prihliadať na to, že v rámci správneho trestania nevystupuje ako účastník konania „verejný“ žalobca (prokurátor), ktorý by bol oprávnený aj v neprospech obvineného z priestupku podať odvolanie proti výroku o vine a/alebo sankcii a preto povinnosť zrušiť napadnuté rozhodnutie pre rozpor s právnymi predpismi zaťažuje odvolací orgán (mutatis mutandis rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 2 As 212/2022 z 27. apríla 2023, bod 15).

37. Po exkurze do rozhodovacej činnosti bude kasačný súd vyhodnocovať kritéria, na základe ktorých správny súd uzavrel, že v práve posudzovanej veci došlo k porušeniu zásady zákazu reformatio in peius, ktorá mala byť v posudzovanom prípade aplikovaná. Správny súd svoj záver v podstatnom odôvodnil výlučne odkazom na odbornú spisbu (bližšie bod 40 napadnutého rozsudku), nereflektujúc ale na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho správneho súdu spadajúcu do obdobia pred vydaním napadnutého rozsudku. Zjednodušene povedané, správny súd svoj záver založil výlučne na tom, že postavenie žalobcu, ako odvolateľa v administratívnom konaní, bolo podaním odvolaní proti rozhodnutiam prvostupňového orgánu o uložení pokút zhoršené a boli mu zakaždým uložené vyššie pokuty, čím došlo k porušeniu tejto zásady.

38. Kasačný súd považuje za potrebné opakovane poukázať na samotný účel zásady zákazu reformatio in peius, ktorým je neodrádzať účastníka konania, ktorému bola prvostupňovým rozhodnutím uložená sankcia, podať opravný prostriedok z dôvodu, že sa jeho situácia/postavenie môžu ešte zhoršiť. V rámci trestného konania prichádza do úvahy zhoršenie postavenia obžalovaného iba z dôvodu podania odvolania prokurátorom v jeho neprospech, čím je chránený verejný záujem v podobe záujmu spoločnosti na tom, aby boli páchatelia trestných činov spravodlivo potrestaní. V rámci správneho trestania však subjekt chrániaci verejný záujem absentuje. Verejný záujem je tak chránený konajúcimi orgánmi verejnej správy, ktoré v prípade kolízie verejného záujmu a zákazu reformatio in peius musia preukázať a náležite odôvodniť, že požiadavka ochrany verejného záujmu spočívajúca v potrebe uloženia vyššej pokuty v podstatnom prevyšuje uplatnenie základnej zásady, ktorá má odvolávajúcemu zabezpečiť istotu, že jeho situácia sa na základe ním podaného odvolania nezhorší.

39. V danom prípade mal kasačný súd obsahom odôvodnenia zrušujúcich rozhodnutí žalovaného (bližšie body 2 a 4 tohto rozsudku) preukázané, že dôvodom zrušenia predchádzajúcich prvostupňových rozhodnutí bola skutočnosť, že prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi nízku pokutu v porovnaní so sadzbami poistného pre dané motorové vozidlo. Iné vady konania neboli prvostupňovému správne mu orgánu vytknuté. Treba pripomenúť, že prvostupňový správny orgán mal pri svojom rozhodovaní k dispozícii zákonnú sadzbu od 16,16 eur do 3 319,39 eur (od 01.08.2024 od 500 eur do 5 000 eur). Žalobcovi bola postupne prvostupňovým správne mu orgánom ukladaná pokuta vo výške 87,84 eur, 187,20 eur a napadnutým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 890,18 eur, s ktorou výškou bol už sťažovateľ/žalovaný spokojný. Pokiaľ ide o požiadavku sťažovateľa/žalovaného, ktorý pre výpočet výšky pokuty stanovil ako kritérium výšku ročného poistného pre dané motorové vozidlo a z tohto dôvodu dochádzalo k navyšovaniu pokuty, kasačný súd sa stotožňuje so záverom správneho súdu, že takéto kritérium zákon v § 19 ods. 3 nestanovuje, keď konajúci orgán verejnej správy má pri svojom rozhodovaní prihliadať iba na závažnosť porušenej povinnosti a dĺžku protiprávneho konania.

40. Vychádzajúc tak zo záverov rozhodnutia R 25/2022, ktoré stanovilo pri aplikácii základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku v konkrétnom prípade ako základné kritérium ochranu páchatel'a správneho deliktu pred neproporcionálnym postihovaním, dospel kasačný súd k záveru, že v práve posudzovanej veci bola aplikácia zásady zákazu reformatio in peius nevyhnutná na účely ochrany žalobcu pred neproporcionálnym postihovaním zo strany konajúcich orgánov verejnej správy, keď na základe podaných odvolaní sa pokuta z 87,84 eur navýšila až na 890,18 eur.

41. Následne však bolo potrebné vyhodnocovať, či zvyšovanie pokuty za porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vyžadovala v konkrétnych okolnostiach daného prípadu ochrana

verejného záujmu. Konkrétne má kasačný súd na mysli, aký bol dôvod zrušenia prvostupňových rozhodnutí, a to či najmä (i) bol nedostatočne zistený skutkový stav, (ii) boli u žalobcu identifikované príťažujúce okolnosti, ktoré prvostupňovým správnym orgánom zohľadnené neboli, (iii) bol dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia aj výrok o vine alebo len výrok o sankcii, (iv) bola dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia jeho nepreskúmateľnosť. Kasačný súd z administratívneho spisu zistil, že (i) skutkový stav bol prvostupňovým správnym orgánom zistený riadne a dostatočne, čo nespochybňoval ani žalovaný, (ii) u žalobcu neboli identifikované žiadne príťažujúce okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie vyššej pokuty (konajúce orgány verejnej správy netvrdili, že by žalobca v minulosti porušil zákonnú povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie, navyiac, žalobca mal od roku 2011 na základe právoplatného rozhodnutia súdu vedomosť o tom, že nie je vlastníkom predmetného motorového vozidla), (iii) dôvodom zrušenia predchádzajúcich prvostupňových rozhodnutí nebol výrok o vine, ale uložená výška pokuty, ktorá sa žalovanému zdala nízka a (iv) dôvodom zrušenia prvostupňových rozhodnutí nebola ich nepreskúmateľnosť.

42. S poukazom na dôvody uvedené v bode 41 kasačný súd zastáva názor, že v prípade žalobcu nie sú dané také okolnosti prípadu, ktoré by uprednostňovali verejný záujem na uložení vyššej pokuty za porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. pred legitímnym očakávaním žalobcu, že v prípade, ak si podá odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, sa jeho situácia nezhorší tým, že mu bude uložená vyššia pokuta. Preto v danom prípade neboli dané dôvody na vylúčenie aplikácie zásady zákazu reformatio in peius.

43. V práve posudzovanej veci by sa mohlo zdať, že k porušeniu zákazu reformatio in peius nemohlo dôjsť už len z toho dôvodu, že to nebol žalovaný/sťažovateľ, ktorý žalobcovi sám sankciu zvýšil. Bol to vždy prvostupňový správny orgán, ktorý viazaný právnym názorom sťažovateľa, žalobcovi uložil vyššiu pokutu, pričom žalobca sa proti takto zvýšenej pokute opakovane bránil podaním opravného prostriedku. Práve v takomto prípade je ale na účely posúdenia, či ne/došlo k porušeniu zákazu reformatio in peius potrebné vyhodnotiť dôvod, pre ktorý došlo k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia a či tento mal vplyv na závery prvostupňového orgánu. Je nevyhnutné si totiž uvedomiť, že podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku je prvostupňový správny orgán po zrušení svojho rozhodnutia viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu. Preto porušenie princípu zákazu reformatio in peius je možné identifikovať aj v zrušujúcom rozhodnutí žalovaného, ak prvostupňové rozhodnutie nebolo zrušené na základe niektorého z demonštratívne uvedených dôvodov v bode 41 tohto rozsudku, ktoré by neaplikáciu tejto zásady mohli odôvodňovať. Opačným výkladom by totiž mohol odvolací orgán prostredníctvom svojho záväzného pokynu dosiahnuť navýšenie pôvodne uloženej sankcie a obchádzať tým zákaz reformatio in peius, pričom takýto postup je z pohľadu kasačného súdu neprípustný.

44. Pokiaľ ide o argumentáciu kasačného súdu vo veci sp. zn. 3Stk 1/2023, tak v tejto veci kasačný súd nevyslovil svoj záväzný právny názor vo vzťahu k aplikácii/neaplikácii zásady zákazu reformatio in peius, ale správne mu súdu predostrel kritéria, podľa ktorých má potrebu aplikácie tejto zásady vyhodnotiť. V tu posudzovanej veci kasačný súd zastáva názor, že nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti argumentovanej potreby aplikácie zásady zákazu reformatio in peius neboli tak zásadné, aby konštatoval nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v tomto smere. Nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku v tejto časti preto doplnil vlastnou doplňujúcou úvahou a potvrdil názor správneho súdu v tej časti, v ktorej konštatoval potrebu aplikovania zásady zákazu reformatio in peius na predmetnú vec. Preto kasačný súd v práve posudzovanej veci nemal zákonnú povinnosť podľa § 22 ods. 1 písm. a) SSP uznesením predložiť vec veľkému senátu a mohol slobodne vysloviť svoj právny názor práve vo vzťahu k aplikácii zásady zákazu reformatio in peius v práve posudzovanej veci.

45. Z dôvodu, že prvá posudzovaná právna otázka, teda či ide o pokračovací správny delikt alebo samostatné správne delikty, bude musieť byť opätovne posudzovaná správnym súdom, je aj v práve posudzovanej veci daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci správne mu súdu na ďalšie konanie. Uvedený záver platí aj z dôvodu, že kasačný súd už vo veci sp. zn. 3Stk 1/2023 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie správne mu súdu, pričom ide o veci, ktoré spolu nesporne súvisia.

V. Záver

46. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k tomu záveru, že napadnutý rozsudok správneho súdu je nedostatočne odôvodnený v miere porušujúcej právo sťažovateľa na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP). Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Správne mu súdu v Košiciach (právne mu nástupcovi Krajského súdu v Prešove v správnom súdnictve) na ďalšie konanie.

47. V ďalšom konaní bude správny súd postupovať tak, ako mu naznačil kasačný súd vyššie. Vyjadrenými právnymi názormi kasačného súdu je správny súd viazaný (§ 469 SSP).

48. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

49. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.